

ת"ד 2565/01/17 - מדינת ישראל נגד שרה ברזסקי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 2565-01-17 מדינת ישראל נ' ברזסקי

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בן ארי
נגד
הנאשמת שרה ברזסקי
ע"י ב"כ עו"ד אבי דוויק

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירות של אי ציות לתמרורים 429 ו-203, נהיגה שלא בכיוון החוץ ונהיגה בקלות ראש הגורמת חבלות של ממש. על פי עובדות כתב האישום נהגה הנאשמת ביום 24.4.16 סמוך לשעה 11.00 רכב פרטי ברחוב ז'בוטינסקי ממזרח למערב בנתיב שני משמאל והתקרבה לצומת עם רחוב הרב שך. בצומת, בכיוון נסיעת הנאשמת, מוצב מעל הרמזורים תמרור 203 (נסיעה ישר בלבד בצומת). תמרור 431 (אין פניית פרסה) ותמרור 429 (אין פנייה שמאלה) הוצבו על אי תנועה בנוי. על שלושת הנתיבים בכיוון נסיעת הנאשמת מצויר על פני הכביש חץ לנסיעה ישר. אותה עת נהג אחד המעורבים (להלן: "**אביחי**") רכב פרטי ברחוב ז'בוטינסקי ממערב למזרח, מול כיוון נסיעת הנאשמת, כשבקבוצתו נוסע מעורב אחר (להלן: "**אליהו**") ברכב מסחרי. שני המעורבים נכנסו עם כלי רכבם לצומת במופע אור ירוק בכיוון נסיעתם. הנאשמת לא נתנה תשומת לב מספקת לדרך, פנתה שמאלה לרחוב הרב שך בניגוד לתמרורים המוצבים בכיוון נסיעתה, חסמה את דרכו של הרכב שהיה נהוג על ידי אביחי ופגעה בו. הרכב שהיה נהוג על ידי אליהו המשיך בנסיעה ופגע ברכבו של אביחי. מעצמת הפגיעה, הסתחרר רכבה של הנאשמת תוך שהוא חוצה שטח הפרדה בנוי אל עבר הנתיב הנגדי עד עצירתו. כתוצאה מן התאונה נחבלו הנאשמת, **שלושה מן הנוסעים** ברכבו של אליהו וכן אביחי ו**שלושה נוסעים** שישבו ברכבו אותה עת. לשתיים מן הנוסעות נגרמו חבלות של ממש (לנוסעת אחת נגרם שבר בטיביה משמאל ולנוסעת אחרת נגרם שבר בסטרנום). כלי הרכב המעורבים בתאונה ניזוקו.

2. בתחילה כפרה הנאשמת במיוחס לה אך בשלב מסוים בדיון ההוכחות ולאחר שהוצג סרטון של התאונה החליטה הנאשמת לחזור בה מכפירתה ולהודות בעובדות כתב האישום כפי שתוארו.

טיעוני הצדדים לעונש

3. התביעה טוענת כי מתחם הענישה בנסיבות מקרה זה נע בין שנה לשלוש שנות פסילה ומאסר הנע בין 3-9 חודשים לצד ענישה נלווית. כן היא טוענת כי יש להשית על הנאשמת עונש בחלקו העליון של המתחם. עמדה זו מבוססת

על הנימוקים הבאים: ראשית, מדובר באירוע רב נפגעים, חלקם נחבלו חבלות של ממש. שנית, יש לאמץ את מתחם העונש בהתבסס על פסקי הדין בעניין **בן זויה** (רע"פ 3764/05 **בן זויה נ' מדינת ישראל**), **קרני** (רע"פ 2564/12 **קרני נ' מדינת ישראל**) ופלוני (ע"פ 2619/14). שלישית, הנאשמת בחרה לנהל הוכחות למרות שהיה נהיר לה כי קיים סרטון המתעד את התאונה ומלמד על אחריותה. לגישת התביעה יש להחמיר עם הנאשמת שבחרה, לשיטת התביעה, לנסות להימלט מאימת הדין למרות שהאירוע היה ברור ומתועד.

4. ההגנה טוענת כי מתחם העונש ההולם נע בין 3-6 חודשי פסילה (בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית שרוצו), פסילה על תנאי וקנס. עמדה זו מבוססת על הנימוקים הבאים: ראשית, הנאשמת חזרה בה מכפירה והודתה בעובדות כתב האישום. בניגוד לנטען על ידי התביעה הסרטון שמוטט את הגנת הנאשמת לא נכלל בחומרי החקירה שהוצגו להגנה ואף התביעה לא ביקשה (מלכתחילה) להגישו בדיון ההוכחות כראיה לאשמת הנאשמת. מן הרגע בו הבינה הנאשמת כי הסרטון מנציח את אחריותה לתאונה הודתה ודיון ההוכחות הופסק. שנית, הענישה עליה נסמכת עמדת התביעה נוגעת לתאונות כה קשות עד כי כפשע בין החבלות שנגרמו לאותם מעורבים בתאונה לבין המוות. במקרה זה לעומת זאת מדובר אמנם בחבלות של ממש אך לא באותה דרגת חומרה. במקרים האחרונים, מציינת ההגנה, מסתפקת התביעה בפסילה הנעה בין 3-6 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס. שלישית, הנאשמת היא אלמנה בת 65, נוהגת כארבעים שנה (משנת 1978) ללא הרשעות להצגה.

דין והכרעה

5. טרם שאקבע את מתחם הענישה לאירוע ואת העונש במתחם אבהיר כי לטעמי אין לראות בנאשמת כמי שניסתה להימלט מאימת הדין למרות ידיעתה כי התאונה מונצחת בסרטון וידאו. הנאשמת איננה עורכת דין. סנגורה של הנאשמת טוען, ואני מאמין לו, כי לא קיבל מן התביעה את הסרטון הרלוונטי במסגרת חומרי החקירה שהועברו אליו. ברור אם כן כי בהיעדר ראיה זו לא היה הסנגור יכול להביא שיקול זה במניין שיקוליו אם להודות או לנהל הוכחות. יתר על כן, גם התביעה - שקשה לחשוד בה שלא ביקשה להרשיע את הנאשמת במיוחס לה בכתב האישום - לא התיימרה מלכתחילה להגיש את הסרטון הרלוונטי במסגרת פרשת התביעה. על כן, קשה להלין על ההגנה (שלא קיבלה לידיה את הסרטון הרלוונטי במסגרת חומר הראיות שהועבר אליה) בחרה לכפור תחילה במיוחס לנאשמת ורק כאשר התברר דבר קיומו של הסרטון בחרה הנאשמת לחזור בה מכפירה ולהודות במיוחס לה על אתר.

6. עניין חשוב נוסף נוגע לפסיקה עליה נסמך טיעון התביעה לעונש. בכל הכבוד, החבלות שנחבלו בהם המעורבים בעניין **בן זויה וקרני** היו כה קשות עד כי כפשע היה בין לבין המוות ומכאן ההצדקה להקיש מן העונש ההולם למי שגרם למות אדם בנהיגה רשלנית לעונש שהוטל באותם מקרים. לעומת זאת במקרה זה, ומבלי להקל ראש בחומרת המקרה בנסיבותיו, איש לא יחלוק על כך שהחבלות (כולל החבלות של ממש) שנגרמו לנוסעים בכלי הרכב לא היו בדרגת חומרה המתקרבת לדרגת החומרה של הנפגעים בעניין **בן זויה וקרני**. כמו כן, איש מן הנפגעים בתאונה לא היה קרוב ולו לרגע למצב בו חייו היו תלויים לו מנגד. בעניין **פלוני** מדובר היה לא רק בפגיעה קשה בהולכת רגל אלא גם, ואולי בעיקר, בעבירה חמורה של הפקרה לאחר פגיעה. על כן, ספק אם מתחם העונש שהוצג בעניין פלוני משקף נכונה את השיקולים לקביעת מתחם העונש למקרה זה. לטעמי, החבלות המפורטות בכתב האישום בהן הודתה הנאשמת הן בדרגת חומרה בינונית במנעד החבלות של ממש. זאת, נוסף לחבלות שנחבלו יתר הנוסעים ברכבי הנהגים המעורבים כמפורט בעובדות כתב האישום.

7. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בנסיבות יש לקבוע את דרגת הרשלנות של הנאשמת ואת עצמת הפגיעה בערך (במקרה זה: בערכים) המוגן בעבירות וכן את ריבוי הפגיעות בערכים אלה, בשים לב לריבוי הנפגעים בתאונה.

8. ציות לתמרורים נועדו לאפשר זרימה בטוחה ויעילה של התנועה בכבישים. מקום בו נהג אינו מציית לתמרור בכיוון נסיעתו ופועל בניגוד להורייית התמרור, בעוד יתר הנהגים סומכים על כך שאותו נהג יציית לתמרור, עשויות להיגרם תאונות, כפי שמקרה זה מוכיח. העבירה של נהיגה בקלות ראש הגורמת חבלות של ממש נועדה להגן על שלומם וביטחונם של המשתמשים בדרך.

9. כפי שצינתי, החבלות של ממש בהן נחבלו הנוסעות בכלי הרכב המעורבים (שבר בטיביה ושבר בסטרנום) מצויות בדרגת חומרה בינונית במנעד החומרה של חבלות של ממש. **עם זאת, יש להביא בחשבון כאמור לא רק את עוצמת הפגיעה בערך המוגן אלא גם ריבוי הפגיעות בערך זה.** בענייננו, מדובר בשישה נוסעים שנפגעו בעקבות התאונה. אשר לרשלנות הנאשמת. אני סבור, ואין טענה אחרת מצד ההגנה, כי רשלנות זו היא בדרגה גבוהה. הנאשמת לא צייתה לתמרורים בכיוון נסיעתה. היא נסעה נגד כיוון התנועה המותר. ההתעלמות או אי הציות להורייית התמרורים בכיוון נסיעת הנאשמת והנסיעה בניגוד לכיוון עליו מורים התמרורים ללא מתן הסבר סביר לדבר מצד הנאשמת יש בו כדי להביא למסקנה כי רשלנותה היא בדרגה גבוהה.

10. עמדת הפסיקה:

- רע"פ 6918/02 **אחיה נ' מדינת ישראל** (מיום 22.8.02) אושר עונש של פסילת רישיון נהיגה למשך 4.5 חודשים למי שגרם חבלות של ממש להולך רגל על מעבר החצייה (שברים בכתף שמאל ובצלע שמאלית).

- עפ"ת (ת"א) 10576-12-10 **רודקוביץ נ' מדינת ישראל** (מיום 23.12.10) נדון ערעורו של מי שפגע בהולכת רגל באופן חמור וגרם לכך שהגיעה לבית החולים בהכרה מעורפלת, נזקקה להנשמה, נגרמו לה שברים בעצמות הפנים וארובות העיניים, שברים בכל דפנות הסינוס ודימום בחלל האף והלוע, שברים בארובת עין ימין ועוד. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 8 חודשי פסילה בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית וענישה נלווית. **ראוי לציין כי באותו מקרה קבע בימ"ש המחוזי כי להולכת הרגל (הנפגעת) הייתה תרומת רשלנות משמעותית לקרות התאונה.**

- בעפ"ת 36094-10-11 **שטרית נ' מדינת ישראל** (מיום 23.1.12) נדונה תאונת דרכים שגרמה לפגיעה ב- 3 הולכות רגל וגרמה להן חבלות של ממש. האחת סבלה משבר בדנס, חוליות C5 ו- C6 ודימומים פנימיים במוח. השנייה סבלה שברים מרובים בחלקי גופה השונים ושבר תלישה, עברה ניתוחים והועברה לשיקום. השלישית נפגעה פגיעות ראש עם דימום מוחי ובעקבות זאת הועברה לטיפול נמרץ ואחריו לשיקום. היא סבלה משברים פתוחים בגפיים, קרע בסרעפת, בוצע ניתוח להחזרת הקיבה לחלל הבטן. בערעור העמיד בית המשפט המחוזי את עונש הפסילה על 11 חודשים וזאת בשל עבר תעבורתי תקין, הודאה ונטילת אחריות ותסקיר חיובי של שירות המבחן.

- רע"פ 7208/14 **מרגוליס נ' מדינת ישראל**, (12.11.14) מדובר בנהיגה רשלנית שגרמה תאונה שתוצאותיה חבלות של ממש לנוסעים בדמות שבר בשן ודימום בשפתיים, שברים באגן, בלסת ובירך, הנשמה וניתוח. העונש שאושר עמד על 10 חודשי פסילה בניכוי פסילה מנהלית, פסילה על תנאי וקנס.

- רע"פ 8035/13 **אלחרר נ' מדינת ישראל** (6.3.14). באותו מקרה עונש של 18 חודשי פסילה, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות למי שפגע בהולכי רגל על מעבר חצייה וגרם שברים באגן ובמקומות נוספים ופגיעה באיברים פנימיים.
 - רע"פ 8767/13 **שמעון לביא נ' מדינת ישראל** (3.3.14). באותו מקרה מדובר באי מתן זכות קדימה, פגיעה ברוכב אופנוע וגרימת חבלות של ממש (שברים בצלעות ואשפוז ממושך). בערעור הועמד העונש על 10 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס).
 - עפ"ת 44705-11-11 **ויקטור צלח נ' מדינת ישראל**, (22.12.11). מדובר במי שנסע לאחור בחוסר זהירות פגע בקשישה וגרם לה חבלות של ממש (שבר, המטומה ופריקת מפרק). נוכח עבר מקל, תוצאות התאונה (הנפגעת החלימה) גיל המערער, נסיבותיו האישיות (נכות, היזקקות לרישיון נהיגה), תרומת רשלנות של הנפגעת והימשכות ההליכים נקבע עונש של 7 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס.
11. **לאור כל האמור אני סבור כי מתחם העונש ההולם בנסיבות, בשים לב למידת הרשלנות שהפגינה הנאשמת בנהיגתה, ריבוי הפגיעות בערכים המוגנים ובעוצמת הפגיעות, הרי שמתחם העונש ההולם בנסיבות נע בין 8 חודשי פסילה, פסילה על תנאי, קנס או פיצוי לנפגע/ים, וענישה נלווית (מאסר על תנאי, של"צ, התחייבות) לבין 20 חודשי פסילה, פסילה על תנאי, קנס, מאסר על תנאי ומאסר עד 9 חודשים.**
12. במסגרת השיקולים לקביעת העונש בגדר המתחם אני זוקף לזכות הנאשמת את העובדה שנטלה אחריות על מעשיה והודתה במיוחס לה. אשוב ואבהיר כי אינני זוקף לחובתה את העובדה שביקשה בתחילה לכפור על מנת להילחם על חפותה. כן אני זוקף לזכותה את העובדה שהיא נוהגת משנת 1978 ועברה התעבורתי התיישן, ללא עבר פלילי וכן את גילה ונסיבותיה האישיות כפי שפורטו על ידי סגורה. לאור שיקולים אלה אני סבור כי ראוי לגזור על הנאשמת עונש בקצהו התחתון של מתחם העונש שהוצג. אי לכך, אני מטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:
- א. פסילת רישיון למשך 8 חודשים בניכוי פסילה מנהלית בת 60 יום שרוצתה.
- הנאשמת תפקיד רישיונה במזכירות בימ"ש זה עד ולא יאוחר מיום 19.5.18 וממועד ההפקדה תימנה הפסילה.**
- ב. פסילה מותנית בת 6 חודשים למשך שלוש שנים על עבירה של נהיגה בקלות ראש או בחוסר זהירות שגרמה לחבלה או חבלה של ממש לאדם.
- ג. מאסר מותנה בן 4 חודשים למשך 3 שנים על עבירה של נהיגה בקלות ראש שגרמה חבלות של ממש לאדם או על עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
- ד. קנס בסך 3000 ₪ לתשלום ב- 2 תשלומים שווים ורצופים החל מ- 19.3.18 ובכל 19 לחודש עוקב.

באחריות הנאשמת לקבל שובר תשלום הקנס ממזכירות בימ"ש זה.

זכות ערעור לבימ"ש המחוזי בת"א תוך 45 יום

ניתן היום, ד' אדר תשע"ח 19 פברואר 2018.